

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 48
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ποσας λαμπρας και χαρμολουνους αναμνησεις ανακαλει εις τον νοον ημων των νεωτερων Ἑλληνων η 25 Μαρτίου! Ἡμερα χαρῆς και ἀγαλλιῶσεως διὰ πάντας τοὺς χριστιανούς, διότι κατ' αὐτὴν εὐηγγελισθῆ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος σωτηρία, εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶνε ἡμερα ἀπολυτρώσεως οὐ μόνον τῆς πνευματικῆς, ἀλλὰ και τῆς σωματικῆς. Κατ' αὐτὴν ἐστράζομεν οὐ μόνον τὸ χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν, οὐ μόνον τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ και τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ ζυγοῦ δεινοτάτου και ἀφορήτου, ἀπὸ δουλείας 400 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ἕως τότε νεκρὰ κοιμιζομένη και ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν ζώντων διαγραφείσα Ἑλλάς και μόνον ἐν τῇ ἀναμνήσει τῶν ἐνδόξων προγόνων ζῶσα, ἀποσεισασα τὸν βαρὺν και δεινότατον ὕπνον τῆς δουλείας ἀνέστη και ἐδείξεν εἰς τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ θάνατος αὐτῆς ἦτο ἀπλή τις νεκροφάνεια. Καὶ τῷ ὄντι, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε ἐπνευσεν εἰς αὐτὴν ἡ φυσικῶς αὔρα και ἐξωογόνησε τὰ νεκρὰ αὐτῆς μέλη και ἀμέσως ὡς γίγας ἀνέστη και ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τῶν μεγάλων και ἡρώϊκων αὐτῆς ἔργων.

Ναι, οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐθεωροῦμεθα νεκροὶ, ὅσα ἄνευ σαρκῶν και νεύρων. Εἰς τὰ ὅσα ταῦτα τὰ ξηρὰ και ἀδύνατα, ὁ παντοδύναμος ἐνεργήσῃ ζῶν και ἐγένετο τὸ εἰρημένον ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ.

«Τὰ ὅσα τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε πλέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις, ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς πνεῦμα ζωῆς και δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα και ἀρτήξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα και ἐκτενῆ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα και δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς και ζήσεσθε και γνώσεσθε διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος» (Ἰεζ. λζ', 4, 7.)

Και ἰδοὺ ἐκ τῶν ὀστέων τούτων σαρκωθέντων και

νευρωθέντων και τὴν φυσικῶν αὔραν λαβόντων ἐξῆλθεν ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
και σὰν πρῶτ' ἀνδρειωμένη.

Ἄν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἐγνωρίζομεν τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀν ἀπεδίδομεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀξίαν, ἣν κέκτηται, ἀν συνησθάνομεθα και ἐμελετῶμεν τοὺς ἀγῶνας και τὰ ἐπὶ ἐννεα ὄλους ἐνιαυτοὺς δεινοπαθήματα τῶν πατέρων τοῦ 1821, ὧ, βεβαίως δὲ προσηγορούμεν αὐτὴν και δὲ προσεσφαινοῦμεν μετὰ πολλῶ μείζονος χαρᾶς, μετὰ πολλῶ ἐνθερμοτέρων ἀναμνήσεων ἢ ὡς ἐχαιρέτισαν οἱ Ὀθηβαῖοι τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν εἶδον ἀπομακρυνθέντας τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν.

Ἄκτις ἀελίου τὸ κάλλιστον ἑπταπύλω φανεῖν
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ πατ' ὧ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον
χρυσέων ὑπὲρ ῥεσθρων μολοῦσα.

Και δὲν ἠρέσθησαν μόνον νὰ προσαγορεύσωσι τὸ λαμπρὸν τῆς ἡμέρας ἄστρον, ἀλλὰ και τοὺς θεοὺς νὰ εὐχαριστήσωσιν ἐνόμισαν πρέπον και ὅσιον·

Θεῶν δὲ ναοὶς χοροὶς
παννυχίοις πάντα ἐπέλωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελήθων
Βάχχιος ἄρχοι.

Και οἱ μὲν Ὀθηβαῖοι ἀπαλλαγέντες στρατοῦ οὐχὶ ἀλοφύλου οὐδὲ καταστρεπτικοῦ ἔκριναν καλὸν οὕτω νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες πολεμίων δεινοτάτων και βαρβαρωτάτων, πολεμίων ἀγρίων και καταστρεπτικωτάτων, πολεμίων και δηωσάντων και δεκατισάντων τὴν ὠραίαν ἡμῶν πατρίδα, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς ἐνναετείς ἀγῶνας, μετὰ πόσης χαρᾶς και εὐγνώμονος διαθέσεως ἀφείλομεν νὰ προσαγορεύωμεν τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ταύτης και νὰ δοξάζωμεν τὸν Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, ἄδοντες εἰς αὐτὸν ἄσμα ὅμοιον πρὸς τὸ ἄσμα, ὅπερ οἱ Ἰσραηλιταὶ

ἔφαλλον μετὰ τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἐρυθρᾶς.

« Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδίδασται

» Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδίδασται ἐν ἰσχύϊ,
» ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.

» Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι ;
» Δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν [τέρατα].

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε ἀνάμνησις τῶν ἐνδόξων καὶ θαυμασιῶν, ἅπερ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῇ πανσθενεῖ τοῦ Ὑψίστου δυνάμει, εἰς τὸν ἀνῆκει ἡ δόξα καὶ ὁ ἐπαινος.

« Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου, ὁς δόξαν ».

Ἐάν, ὡς προσέπομεν, εἴχομεν ἀκριβῆ συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς καὶ ἐνδόξου ταύτης ἡμέρας, τῆς 25 Μαρτίου, ἐάν ἐγνωρίζομεν ὅτι ὅ,τι ἐσμὲν καὶ ὅ,τι ἔχομεν ὀφείλομεν τὸ πρῶτον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶτα εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ 1821, ἐάν ἐγνωρίζομεν διὰ πόσων θυσιῶν καὶ αἱμάτων ἐλάβομεν μικρὸν μέρος γῆς, καὶ ὅτι ἀπέκειτο ἡμῖν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲν θὰ ἐλησμονοῦμεν τὸν ὄρκον αὐτῶν καὶ τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τοῦ Αἴμου. Τὰ νῦν ἡ Ἑλλάς δὲν θ' ἀνέμενε τῶν Δυνάμεων τὰς ἀποράσεις, ἀλλ' αὕτη θὰ ἐλάμβανεν ὅ,τι ἀνῆκεν αὐτῇ. Καὶ ὅμως καὶ σήμερον ἀκόμη, ἀν ἐγερωθῶμεν ἀπὸ τοῦ καταλαθόντος πάντας ἡμᾶς ληθάργου, εἶνε δυνατόν, εἶνε δυνατόν νὰ πράξωμέν τι γενναῖον καὶ νεανικόν. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ἐν ὄψει τὰ ἐξῆς φιλοπάτριδος καὶ ἀγωνιστοῦ ποιητοῦ.

« Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπεράνη,
μὴ δεχθῆτε ἧθη ξένα
τῆς ἐλευθερίας τ' ἀνθη
εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ
ποῦ αὐξάνουν φυτευμένα
εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ. »

« Ὅταν δ' ἀφώμεν τὰ ἧθη τὰ ξένα καὶ ἐναγκαλισθῶμεν τὰ ἧθη τὰ ἁγνὰ καὶ γενναῖα τῶν προγόνων καὶ πατέρων ἡμῶν, τότε καὶ μόνον ἐλπὶς εἶνε νὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν ἡ ἐλευθερία καὶ νὰ ψάλωμεν ἐπι μίαν φωνήν.

« Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
» τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά
» καὶ σὺν πρῶτ' ἀνδρειωμένη
» χαῖρ' ὦ χαῖρ' ἐλευθερία. »

ΣΤΑΦΙΔΑΞ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μεγαλοκτηματίας τις τῆς Καλιφορνίας ἐφύτευσε σταφίδας ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ « Μοσχάτου τῆς Ἀλεξανδρείας ». Ἐκτοτε ἐφυτεύθησαν 200,000 ῥίζαι, καὶ παρήχθησαν ἐσχάτως 40,000 λίτραι ξηρᾶς σταφίδος, ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς Μαλάγας, πωληθεῖσαι πᾶσαι ἐν Νέα Ὑόρκῃ καὶ Βοστόνῃ. Αἱ Ἦνωμ. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καταναλίσκουσιν ἐ-

τησίως τὸ ἡμισυ τῆς ἐν Μαλάγῃ παραγομένης σταφίδος ἢ τοὶ ποσὸν ἴσον πρὸς 11,250,000 λίτρας.

Ἐάν ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἐκταθῇ ἐν Καλιφορνίᾳ βεβαίως θέλομεν ὑποστῆ ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι μεγάλην ζημίαν. Διότι ναὶ μὲν τὸ εἶδος τὸ φυτευθὲν δὲν εἶναι ἡ κορινθιακὴ σταφὶς ἀλλὰ καὶ αὕτη ἴσως βραδύτερον φυτευθῆ καὶ εὐδοκιμήσῃ. Ἐάν μέγισται ἐκτάσεις αἱ ἀναμένουσαι καλλιέργειαι ἐν Καλιφορνίᾳ πληρωθῶσι διὰ κλημάτων τότε ἡ σταφὶς θέλει καταστῆ τὸ εὐθηνότερον τῶν προϊόντων. Τὸ δὲ ἐπιχειρηματικὸν τῶν Ἀμερικανῶν ἴσως προσῆ μέχρις εἰσαγωγῆς σταφίδος καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον τασούτων ψέγουσιν οἱ τῆς ἐλευθερίας ἐμπορίας ὀπαδοί, ἔφερε μετὰξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν φύτευσιν τῆς σταφίδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις ἔχει φέρει 15 λεπτῶν ἐπι ἐκάστης λίτρας σταφίδος. Ὁ φόρος οὗτος καθίστησι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου δυσχερῆ. Ἐντεῦθεν οἱ ἐγγύριοι κτηματῖαι ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον τρέφει τὸν ἡμισυ προϋπολογισμὸν τοῦ ἡμετέρου κράτους.

Ἡ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ

Ὁ εὐτυχὴς ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνῆκει εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Μετανοίας, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑποταγῆς, καὶ διαμένει ἐν τῇ πόλει τῆς Ἐπιμονῆς. Ἐργάζεται τὴν τέχνην τῆς Φιλοπονίας ἀν καὶ ἔχη μεγάλην περιουσίαν ἐν τῇ πόλει τῆς Χριστιανικῆς Αὐταρκειᾶς. Ἐνδύεται τὴν ἀπλὴν ἐνδυμασίαν τῆς Ταπεινότητος καὶ συγάζει εἰς τὴν παιδιὰ τῆς Ἀπλότητος. Λαμβάνει τὸ πρόγευμα καὶ τὸν δείπνον του εἰς τὴν Πνευματικὴν Προσευχὴν καὶ ἡ τροφὴ αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἐκτέλεσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Οὕτω λοιπὸν ζῆ εὐτυχὴς ἔχων ὡς φίλους τὴν Εὐαγγελικὴν Ὑποταγὴν, τὴν Ἀγιάζουσαν χάριν καὶ τὴν Ταπεινοφροσύνην. Φέρει δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τὸν τράχηλον, τὴν Ματαιότητα ὑπὸ τοὺς πόδας καὶ τὸν Στέφανον τῆς δόξης ἐνώπιόν του. Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.

Τὸ ἐν Μαδαγασκάρῃ ἱεραποστολικὸν ἔργον ἔχει δύο χριστιανικὰς ἐπιτροπὰς ἐπιτοπίους. Ἡ μία τούτων ἔχει ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς 910 ἐνορίας, 344 ἐνοτοπίους ποιμένας, 107 εὐαγγελιστάς, 3,036 ἐνοτοπίους ἱεροκήρυκας, 67,010 μέλη τῆς ἐκκλησίας, 219,709 ὀπαδοὺς καὶ 17,607 ἐρήθους δυνάμενους ν' ἀναγινώσκωσιν.

Ἐχει πρὸς τούτοις καὶ 657 σχολεῖα ἐν οἷς φοιτῶσι 37,412 μαθηταὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ ὅμως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν ἄγριοι εἰδωλολάτραι.

Ἐνῶ παρ' ἡμῖν παραγγωνίζεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ τινὲς τῶν λογίων προσδοκῶσι τὴν πτώσιν καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, αὕτη μεταβάλλει τοὺς ἀγρίους εἰς

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ.]

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἩΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὁ Δικ καὶ τὰ μῆλα.

Ὀλίγοι παῖδες ἐκ τῶν μελλόντων ν' ἀναγνώσωσι τὸ διήγημα τοῦτο πιθανῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν τινα τῆς ἐλεεινότητος τῆς κατοικίας ἐν ἣ ἔξει ὁ μικρὸς Δικ Νάσω, ὁ υἱὸς τοῦ ῥακοςυλλέκτου. Ὑπάρχουσιν οἰκίαι καὶ δωμάτια ἐν τισὶ τῶν ἀποκέντρων ὁδῶν τοῦ Λονδίνου ἐν οἷς ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες συναγελάζονται σχεδὸν ὡς κτήνη, καταγῶγια ἀνοσιουργίας καὶ ἀθλιότητος, ἐν οἷς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἀκούεται πλὴν ἐν τῇ ἐκφωνήσει φοβερῶν ὄρκων καὶ βλασφημιῶν. Τοιαύτη ἦτον ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥόαν, τόπος ὅστις ἀδιακόπως παρεῖχε πράγματα τῇ ἀστυνομίᾳ, καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς ἐνοχλήσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι ἐνοικιάζοντο κατὰ δωμάτια ἐξ ὧν τὰ ὑψηλότερα κείμενα ἦσαν καὶ τὰ ὑγιέστερα, ὡς ἔχοντα ὀλίγον πλεῖστον φῶς καὶ ἀέρα τῶν ἄλλων· ἀλλὰ τὰ ὑπόγεια ἐστεροῦντο σχεδὸν ἀμφοτέρων τῶν κοινῶν τούτων τοῦ βίου ἀπολαύσεων, κατακείμενα λίαν βαθύτερον τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ παράθυρα συνίσταντο ἐκ τεσσάρων μικρῶν ῥυπαρῶν ὑάλων, αἱ ὁποῖαι ἀν ἦσαν τεθραυσμέναι ἐποικίλλοντο διὰ ῥυπαρῶν ῥακῶν ἢ χάρτου.

Ἐντὸς ἐνὸς τῶν ὑπογείων τούτων δωματίων ὁ Δικ Νάσω ἐγεννήθη, καὶ ἔξει μέχρι τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Πῶς ἔζησε, πῶς ἐτρέφη, καὶ πῶς ἐνεδύθη, δύσκολον θὰ ἦτο νὰ φαντασθῆ τις. Ἡ μήτηρ του ἦν ἐπιδειξία γυνὴ ἐν τοῖς χρόνοις τῆς νεότητος αὐτῆς, κερδαίνουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς ὑπηρετίς ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ μικροπόρου τινος. Ἀλλ' ἐνομφεῦθη ἄνθρωπον ὅστις δὲν ἦτο ἐγκρατῆς, καὶ ὅστις ἐπομένως ἀπώλεσε πᾶσαν σταθερὰν ἐργασίαν καὶ κατέπιπτεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἑωσοῦ κατήντησε ῥακοςυλλέκτης, περιφερόμενος νὰ συλλέγῃ ἐνδύματα, ὅσα, καὶ ὅσα ἄλλα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἦτον ἀπρόσοδος, ἀλλ' ὁ Νάσω ἐδάπανα πολλὰ εἰς τὸν πότον, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιπεσοῦσα εἰς τὰς αὐτὰς κακὰς ἐξεις, ἐφύλαττε τοσοῦτον ὀλίγα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκίας, ὥστε σπανίως ἐφαγον ἥρεμον ἄρτον, ἀλλ' ἐφιλονεῖκον οἰκτρῶς, καταντῶντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐτι μᾶλλον ἀκρατεῖς.

Τοιαύτη ἡ οἰκία ἐν ἣ ὁ μικρὸς Δικ ἀνετρέφη, εὐτυχῶς ἦτο τὸ μόνον τέκνον· ἀλλ' ὁ πατήρ του ὀλίγον εἰς αὐτὸν προσεῖχε. Ἡ μήτηρ του ἠγάπα μὲν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἐκ τούτου προήρχετο ὠφέλεια ἐνεκα τῆς τῶν φρενῶν ἀστασίας αὐτῆς. Ὁ παῖς σπα-

χριστιανούς καὶ καθίσταται πολῦτιμος καὶ ἱερά εἰς τοὺς ποτὲ βαρβάρους.

ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν Μυκηναίων πέντε τάφων ἡ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίεμαν ἐπιτελεσθεῖσα καὶ ἡ εἰς φῶς προέλευσις τοσοῦτων πολυτίμων διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀντικειμένων ἡγειραν νέον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἤδη γνωστοῦ γενομένου διὰ ποικίλων εἰς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν. Παρατιθέμενοι σήμερον τὰς εἰκόνας τριῶν ἐκ τῶν πολυτίμων εἰδῶν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων ἐν Μυκῆναις, προστίθεμεν καὶ περιγραφὴν σύντομον αὐτῶν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς χρυσοῦν διάδημα εὐρέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς σκελετοῦ· ἔχει μῆκος 625 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ ἀπλῶς καλύπτεται διὰ κοσμημάτων παρεμφερῶν πρὸς ἀσπίδας ἐν μικρογραφίᾳ. Τὰ κοσμήματα προέχουσιν ἐν ἀναγλύφῳ, τοῦτο δὲ παρέχει εἰς τὸ ὄλον ὄψιν ἐξαιρετικοῦ πλοῦτου. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐξάνει ἐτι μᾶλλον διὰ τῶν τριάκοντα ἐξ μεγάλων φύλλων, ὁμοίων φερόντων κοσμημάτων.

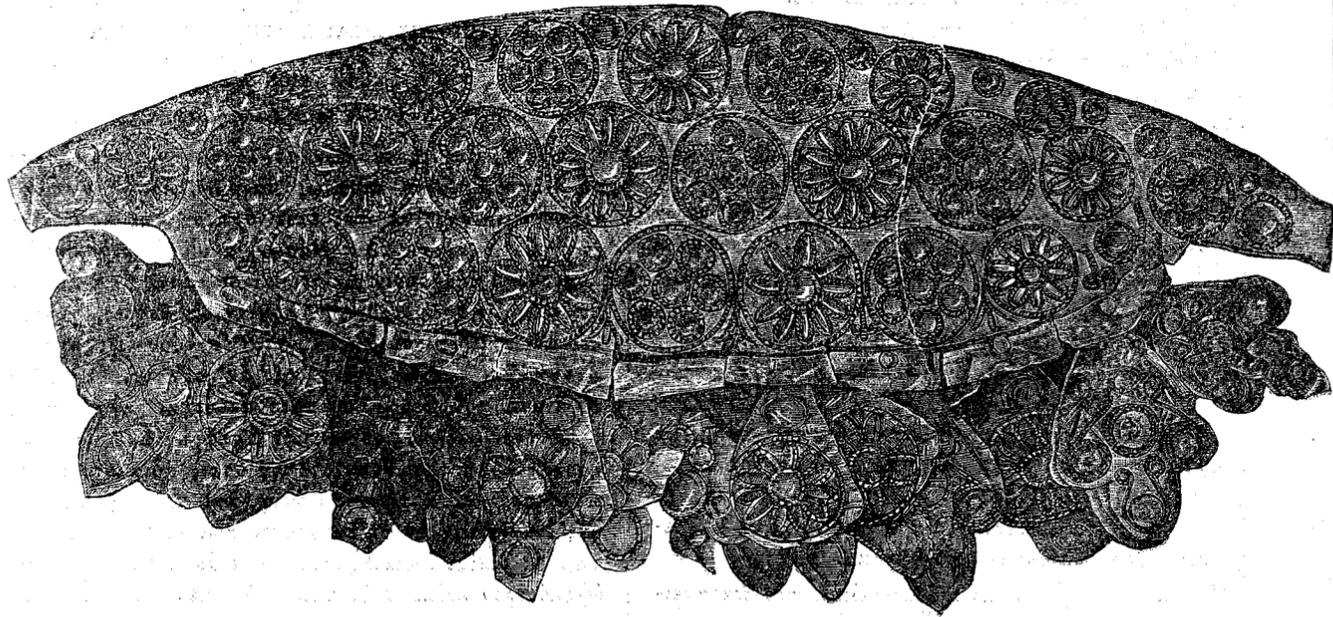
Ὁ σκελετὸς φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν παρατειθεμένην ὀλόχρυσον προσωπίδα εὐρέθη ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἴχνος τριχῶν ἢ γενείου, ἀλλὰ τὸ στόμα ἔφερε 32 ὠραίους ὀδόντας. Ἐξετάσεως δὲ γενομένης τῶν ὀδόντων τούτων, οἱ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον δὲν θὰ εἶχε ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν ἡλικίαν ὅταν ἀπέθανεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ σῶμα αὐτοῦ ὁμοιάζε πολὺ πρὸς αἰγυπτιακὴν μομίαν· τὸ μέτωπον ἐκοσμεῖτο διὰ φύλλου χρυσοῦ στρογγύλου, ἐν φύλλον μεγάλτερον ἦτον ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ, ἕτερον ἐπὶ τοῦ στήθους, ὑποκάτωθι δὲ μέγα χρυσοῦν ἔμπλαστρον ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιῦ μηροῦ.

Ὁ Βοζιδάρ Πέτροβιτς, εἶναι συγγενὴς τοῦ πρίγγηπος Νικολάου ἢ πρόεδρος τῆς μαυροβουνιωτικῆς γερουσίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1844, ἀνατραφεὶς ἐν Παρισίοις. Διορισθεὶς πρόεδρος τῆς γερουσίας ἐν ἔτει 1868, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Γαλλίας, ἐξεπλήρωσε πολλὰς διπλωματικὰς ἀποστολάς εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλάς, πρὸ τῶν τελευταίων γεγονότων, ἰδίᾳ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ, εἶναι δὲ ἐξ ἀδελφῶν τοῦ ἀρτίως κομισαντος τὸ πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα παράσημον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου.

Ὅτε ἐκνήρυθη ὁ πόλεμος, ἐκλήθη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μαυροβουνιωτικοῦ στρατοῦ τοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀλβανίας ἐνεργούντος. Τότε ἤρατο τὴν νίκην τῆς Φουτίνας καὶ ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον τοῦ Μεδοῦρ, ἀφῶ κατετρόπωσε τὸν Δερβίς πασσάν ἐν Πρικδάτς. Ὁ κ. Πέτροβιτς καὶ τοῖ ἡλικίας τριάκοντα τεσσάρων ἐτῶν εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστέρων προσώπων τοῦ τόπου του.

νίως ἔγνω πραγματικῆν πείναν, διότι πάντοτε εὐρί-
σκετό τι ἐν τῷ τριγώνῳ ἔρμαριώ πρὸς δ' ἐλευθέρως
ἐπλησιάζεν, οὐδὲ πολλάκις ἐλάμβανε τραχεῖς λό-

σοντο μεταξὺ τῶν θορυβοειδέστερων καὶ ἀτακτοτέρων
κκτοίκων τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν, καὶ τοι ὁ πότος ἐ-
νοήταί τε καὶ καθίστα αὐτοῦς πρὸς οὐδὲν χρῆσιμους

Ἀρχαιότητες Μηκυνῶν (ἴδε σελ. 51.)

γους καὶ κτυπήματα τὰ ὁποῖα τόσον συχνάκις εἶσιν
δ' κληρὸς τῶν ἀτυχῶν παίδων πῶν μεθυσκάντων γο-
νίων. Οὐτε δ' Νάσων οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατετά-

συχνάκις ἐπὶ δλοκλήρους ἡμέρας, ἴδία ὅτε ὁ Νάσων
ἔτρεπε τὸν μέγαν πλήρη ῥακῶν σάκκον αὐτοῦ εἰς
χρήματι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν φουαρτότητα, καὶ
τὴν γενικὴν καχεξίαν τῆς κατοικίας των, θὰ ἐκέρ-
δαινον τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐὰν τοιοῦτο προσεφέρετο
διὰ τὸ ἀθλιέστερον δωμάτιον. Ὁ Δικ ἦτο παραδόξον
μικρὸν πλάσμα ἔχων φαιδρότατον τὸ πρόσωπον. Ἐ-
νεδύετο ἐξ δλοκλήρου ἐκ τοῦ σάκκου τῶν ῥακῶν τὰ
ὁποῖα συνέλεγε ὁ πατήρ του. Ὁ Νάσων εἶχε τρεῖς
τοιούτους σάκκους, οἵτινες ἐκρέμαντο ἐκ τριῶν καρ-
φίων ἐν τῷ ὑπογίῳ δωματίῳ. Ὁ εἶς ἦτο κυανοῦς,

ἐκ στερεοῦ ὑφάσματος κατασκευασμένος, διὰ ν' ἀπο-
θέτη ἐντὸς αὐτοῦ παλαιὰ ἐνδύματα· ὁ δεύτερος, ἐκ
στερεοῦ καννάβου, ἦτο διὰ τὰ κονικλοδέσματα, καὶ
ὁ τρίτος δι' ὄστᾶ. Ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου συνήθως
προήρχοντο ἐπανωφόρια ὅλως καινούργη ἢ καλῶς ἐ-
πιδιωρθωμένα· τὰ τελευταῖα ταῦτα πάντοτε ἐπιπταν-
εἰς τὴν μερίδα τοῦ Δικ, διότι τὰ πρῶτα μετετρέπον-
το εἰς μετρητά. Ὡς πρὸς τὴν ἀρμογὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
σώματος, τοῦτο δὲν ἐθεωρεῖτο σημαντικὸν ἀρκεῖ νὰ
ἡδύνατο ὁ Δικ νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτῶν, πολλάκις
δὲ συνέβαιεν ὁ μικρὸς παῖς σχεδὸν νὰ σκάζη ἐν αὐ-

ραμονεύων ἐντὸς τῶν παραθύρων τῶν ὀπωροπωλείων,
ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔβλεπεν ἑλκυστικούς σωρούς πορ-
τοκαλλίων, ἐξ ὧν ἐνίοτε ἐξάγων ἡμίσειαν πέναν ἐκ
τοῦ θυλακίου τοῦ ἡγόραζε ἐν ἐκ τῶν μικροτέρων καὶ
δξυνοτέρων.

Ἄλλα τὸ μέγιστον θέλημα τοῦ βίου τοῦ Δικ
ἦτο νὰ πηγαίη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Covent Garden
νὰ θεωρῇ τὰ ἄνθη διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε μεγίστην ἀγά-
πην. Διετέλει ἐν πλήρει ἐκστάσει τέρψεως ὅτε πρῶ-
τον ἐπῆγεν ἐκεῖ μετ' ἄλλων παίδων, οἵτινες ὡς αὐ-
τὸς οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ περιφέρωνται εἰς

Ὁ ΒΟΖΙΑΡ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

τὰς ἐκ τῆς στενότητος, ἄλλοτε δὲ ἐφαινότο ὡς περι-
πατῶν ἀναρτιστὴρ φορεμάτων ἔχων ταῦτα χαλαρῶς
ἀνηρτημένα ἐπ' αὐτοῦ. Ἀδιαφορὸν ἦτο διὰ τὸν Δικ
ἐὰν ἦσαν στενὰ ἢ πλατέα, οἱ στιλπνοὶ ὀφθαλμοὶ του
καὶ αἱ οὐλαὶ τρίχες ἦσαν τὰ ἐπισύροντα τὰ βλέμματα
τῶν ἀνθρώπων. Ὁ βίος τοῦ Δικ ἐπὶ τὰ πρῶτα ὀλίγα
ἔτη ἦτον λίαν ἐλεύθερος καὶ ἀνετός· ἐπεδίδοτο εἰς
ὅλας τὰς παιδιὰς τῆς ἡλικίας του παίζων ὅτε μὲν τὸ
τόπι ὅτε δὲ ἕτερον τῶν πολλῶν τῶν παίδων παιγι-
δίων, ἄλλοτε δὲ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πα-

τὰς ὁδοῦς. Ὅσα ἐκεῖνοι ἐθεώρουν μετ' ἀδιαφορίας, ὁ
Δικ ἔβλεπε μετὰ τέρψεως, ἔκτοτε δὲ σταθερῶς ἐπῆ-
γαιεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ δὲν ἀπείχε πολὺ ἀπὸ
τῆς αὐλῆς τοῦ Ῥόαν. Ἦτο ἐκεῖ τόσον συχνά ὥστε ἡ
ἐμφάνισις αὐτοῦ κατέστη συνήθης εἰς τοὺς ἐμπόρους,
οἵτινες πολλάκις μετεχειρίζοντο αὐτὸν νὰ κάμνη θε-
λήματα ἢ μικρὰς ἐργασίας δι' αὐτοὺς ἀνταμοιβόντες
αὐτὸν δι' ἐνὸς μήλου ἢ πορτογαλλίου, ἢ ἐὰν ἦτο πρὸς
τὸ ἐσπέρας, καὶ δι' ἀνθοδέσμης ἥτις ἤρχιζε νὰ μα-
ραίνηται. Οὐδὲν νῦν χαρίσται αὐτὸν τοσοῦτον ἢ νὰ

λαμβάνη ταῦτα καὶ φέρει εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ἔθε-
τεν ἐντὸς ἡμιτετρακυσμένου ἀγγείου ἐπὶ τοῦ παρα-
θύρου, ἐνθα ἠδύνατο νὰ τὰ ἴδῃ ἅμα ἐξύπναι τὴν
πρωΐαν. Εἰς μεταγενεστέρους χρόνους ἐσυνεθίζε νὰ
λέγῃ ὅτι ἡ πρώτη αὐτοῦ ἰδέα περὶ Θεοῦ ἐλήφθη ἐκ
τῶν ἀνθέων ἐκείνων ὅτι ἡ ὀραϊότης αὐτῶν ἐξέπλη-
ξεν τὸν νοῦν αὐτοῦ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς δυνά-
μεως ἧτις ἐποίησεν αὐτά. Ἡ παράδοξος ἀντίθεσις αὐ-
τῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀξιαγάτῳ αὐτῶν ἐμφανεῖται καὶ τοῦ
σκοτεινοῦ καὶ ῥυπαροῦ δωματίου ἐν ᾧ ἔξει, πολὺ ἀ-
ναμφιβόλως συντελοῦν πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀποτε-
λέσματος τούτου εἰς τὸν νοῦν του.

Ὁ Δικ ὀλίγα ἐγίνωσκε περὶ θρησκείας· ἄπαξ ἢ δις
λάθρα ἐθεώρησεν ἐντὸς ἐκκλησίας τελουμένης τῆς λει-
τουργίας, ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν, οὐδόλως ἐν-
νοῶν τί ἤκουε, καὶ μᾶλλον φοβηθεὶς τὸν ἄνθρωπον
μὲ τὸ μελανὸν φέρεμα τὸν ὅποιον ἔβλεπε καθήμενον
παρὰ τὴν θύραν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Ἀλλὰ καὶ
τοὶ ὁ Δικ ἦτο ξένος διὰ τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ κυ-
ριακὸν σχολεῖον, ἀνετρέφετο δι' αὐτὸν διδάσκαλος εἰς
μέρος τοῦ ὁποῖου οὐδεὶς θὰ προσεδόκα. Οὐχὶ μακρὰν
τοῦ *Covent Garden*, ἐν ἐνὶ δωματίῳ, ἔξει γέροντες
δνόματι Ἰωάννης Βάλτερς, ὅστις εἶχε μικρὰν σύντα-
ξιν παρὰ τινος κυρίου τοῦ ὁποῖου ἦτο ποτὲ ὑπρέτης,
καὶ ὅστις ἤδρανε τὰ μέλα αὐτοῦ ποιῶν ποικίλας ἐρ-
γασίας περὶ τὴν ἀγορὰν. Ὁ γέροντες οὕτως ἠγάπα τὸν
Θεὸν καὶ τὴν Γραφὴν αὐτοῦ. Ἐξεί μόνος ἢ σύζυγος
αὐτοῦ εἶχεν ἀποθάνει πρὸ τινων ἐτῶν, καὶ τὸ μόνον
τέκνον τὸ ὁποῖον ποτὲ εἶχε, ἄρρεν, ἀπέθανεν ἐξ ὀ-
στρακίης κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἰσως ἡ ἀνάμνησις τοῦ παιδὸς τούτου ἔφερον αὐτὸν
νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τοῦ μικροῦ Δικ
ὅστις περιεφέρετο εἰς τὴν ἀγορὰν· ἀλλ' οὐδέποτε ἤθε-
λε λαλήσει πρὸς αὐτὸν ἐὰν μὴ συνέβαινε τι τὸ ὁποῖον
θέλομεν τώρα διηγηθῆ.

Ἡμέραν τινα ὅταν γυνὴ τις ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἤρχιζε
νὰ φυλάττῃ τοὺς καρπούς καὶ τὰ λαχανικὰ αὐτῆς,
ἐγλύστρησε καὶ ἀνέτρεψε τὸν κάλαθον τῶν μῆλων, τὰ
ὁποῖα ἐκύλισαν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Ὁ Δικ ἴστα-
το πλησίον καὶ ἐβοήθησεν αὐτὴν νὰ τὰ περισυναγά-
γῃ ἢ γυνὴ ἦτον ἀνήσυχος νὰ τὰ συλλέξῃ ὅλα διότι
ἦτον ἄριστον εἶδος καὶ ἐπωλοῦντο εἰς καλὴν τιμὴν
δι' ἐπιδόρπια, καὶ καθὲν αὐτῶν ἦτο πολύτιμον. Πολ-
λὰ ἐκύλισαν εἰς ἀπόστασιν καὶ ἐστάθησαν ὑποκάτω
σωροῦ κενῶν καλάθων. Ὁ Δικ ἔτρεξε καὶ ἐκεῖ καὶ τὰ
συνέλλεξε. Τοῦτο πράττων ἔχουσε τρία ἐξ αὐτῶν ἐν-
τὸς τῶν εὐρυχώρων θυλακίων τῶν ἰκανῶς πλατέων
αὐτοῦ ἐνδυμάτων, προϊόντων ἐκ τοῦ κυανοῦ σάκκου
τὰ ὁποῖα θὰ ἐχώρουν παιῖδα δις ἔχοντα τὸ μέγεθος
αὐτοῦ. Ὑπῆρχεν ὀφθαλμὸς ὑψηλὰ ὅστις τὸν εἶδε
διαπράττοντα τὴν κλοπὴν ταύτην, ὁ Παντοδύναμος
ἐκεῖνος ὀφθαλμὸς ὅστις οὐδέποτε κοιμᾶται· ἀλλ'
ἦτο καὶ εἰς ἀνθρώπινος ἐπὶ τοῦ μικροῦ παιδὸς κατὰ
τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καὶ οὕτως ἦτο ὁ τοῦ γέροντος
Ἰωάννου Βάλτερς. Ἰστατο πλησιέστατα, ἀλλ' ἀπε-

κρύπτετο ὑπὸ ὑψηλῶν τινων δενδρυλλίων. Εἶδε τὸν
Δικ στρεφόμενον νὰ παρατηρήσῃ μῆπως τις τὸν ἔβλε-
πε πρὶν ἢ θέσῃ τὰ μῆλα ἐντὸς τοῦ θυλακίου του, καὶ
τοῦτο τὸν ἔκαμε νὰ προσέξῃ τί ἐπραττεν καὶ ἐπίσης
τὸν εἶδε πηγαίνοντα εἰς τὴν γυναῖκα μὲ διάφορα μῆ-
λα εἰς τὰς χεῖρας, τὰ ὁποῖα ἔδωκεν εἰς αὐτήν. Αὕτη
θερμῶς τὸν νύχαιστησε, καὶ τῷ ἐπέστρεψε ἐν ὧς δῶ-
ρον διὰ τὴν φροντίδα ἣν ἔλαβεν. Εἶχε προχωρήσει ἡ
ὥρα καὶ ὁ Βάλτερς ἐπήγεινεν εἰς τὴν κατοικίαν του.
Ἡσθάνθη λύπην διὰ τὸν Δικ, ὅστις τῷ ἀνέμνησε τὸν
ἴδιον αὐτοῦ παιῖδα. Ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθῆκον, ἡμε-
λημένον παιῖδα νὰ τὸν διδάξῃ πόσον ἀδίκος εἶναι
ἡ κλοπή. Δὲν ἐπεθύμει νὰ τὸν ἐθέσῃ εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν καταγγέλλων αὐτὸν ὅτι ἔλαβε τὰ μῆλα οὐδὲ
πάλιν ἠσθάνετο ὅτι θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἴδῃ παι-
δίον κλέπτον καὶ νὰ μὴ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του.
«Διότι,» ἐσκέφθη, «ἐὰν μεταβῇ ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ
ἕτερον δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου
καὶ νυκτοκλέπτης· ἀλλ' ἐὰν νῦν σταματήσῃ, παῖς ἔ-
χων τοιοῦτον πρόσωπον δύναται νὰ γίνῃ τίμιος καὶ
ἀγαθὸς ἀνὴρ». Εἶτα μετ' ὀλίγων λεπτῶν σκέψιν εἶ-
πεν εἰς ἑαυτὸν — «Βῖναι ἐν τῶν τέκνων τοῦ Χριστοῦ,
οὕτω δὲ χάριν τοῦ Κυρίου θέλω ἐπιχειρήσει δοκιμὴν
ἐπ' αὐτοῦ». Συγχρόνως ὁ Δικ κατεβρόχθιζε τὸ μῆ-
λον τὸ ὁποῖον ἡ γυνὴ τῷ ἔδωκε, μετὰ τῆς οὐχὶ δυ-
σαρέστου ἀναμνήσεως ὅτι ἡ εἰς τὸν οὐρανίσκον αὐτοῦ
ἠδονὴ θὰ ἐπανελαμβάνετο τρεῖς φορές, διότι εἶχε
τρία περιπλέον ἐντὸς τοῦ θυλακίου του. Φοβοῦμαι
ὅτι ἡ ῥηθεῖσα ἠδονὴ κατ' οὐδὲν ἠλαττοῦτο διὰ τῆς
γνώσεως ὅτι εἶχον κλαπῆ. Δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι ἦτο
καθ' ἕξιν κλέπτης διότι τοιοῦτος δὲν ἦτον. Παιδες
τινες ἔχουσι τὴν κλοπὴν ἐπάγγελμα καὶ ἀγάλλονται
ἐπ' αὐτῇ. Ὁ Δικ ἐνόησε ὑπέκλεψεν ὅτι δὲν ἀνῆκε
αὐτῷ, καθὼς ἐπραξε καὶ διὰ τὰ μῆλα. Δὲν ἐθήρευε
τὰς εὐκαιρίας, ἀλλ' ἐὰν εὕρισκε τοιαύτας δὲν προσε-
πάθει ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμόν.

Ἐξεπλάγη ὁπωσοῦν ὅταν ἠσθάνθη τινα θέτοντα
χεῖρα στιβαρὰν ἐπὶ τοῦ ὤμου του. Ἦτον ἡ χεῖρ τοῦ
Ἰωάννου Βάλτερς, ὅστις εἶπεν εἰς αὐτόν.

«Θέλω νὰ σοὶ εἶπω μίαν λέξιν, φίλε μου. Ἐλθε εἰς
τὴν κατοικίαν μου νὰ πῶμεν μαζὴ ἐν φλυζάνι τσάϊ».

Ὁ Δικ τὸν εἶδεν εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ ἦτο λίαν
εὐπροσῆγορον, καὶ τοὶ φέρον τὰ ἔχνη τῆς προβεθη-
κυίας ἡλικίας. Οὐδόλως ἐφοβήθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ
τοῦ Βάλτερς διότι τὸ φλυζάνι τὸ τσάϊ ἦτον ἐλκυστι-
κόν, καθόσον δὲν ἐτύγγανε συχνὰ τοιαύτης εὐκαιρίας·
ἔβρισκε πλησίον τοῦ γέροντος καὶ ἀπῆντα εἰς ὅλας τὰς
ἐρωτήσεις ὡς πρὸς τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν, καὶ
τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς του, κτλ. ὥστε ὁ Βάλτερς ἐγνώ-
ρισεν πάντα περὶ αὐτοῦ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ δωμα-
τίον κείμενον ἐπὶ μικρᾶς ὁδοῦ ἐντὸς μιᾶς οἰκογενεῖας
ἐχούσης μικρὸν παντοπωλεῖον.

Ἦτο ταπεινὴ κατοικία, ἀλλ' εἰς τὸν Δικ ἐφάνη μέ-
γαρον παραβλαβόμενον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ. Κατὰ πρῶ-
τον ἦτο καθαρὰ, διότι ἡ γυνὴ ἐξ ἧς ὁ Βάλτερς τὴν

ἐνοικίασε ἐφρόντιζε νὰ τὴν σαρόνει, αὐτὸς δὲ ὁ ἴ-
διος ἐσκόνηζε καὶ ἐκαθάριζε, καὶ τὰ ἐπιπλα ἦσαν καλ-
λίτερα ἐξ ὧν ὁ Δικ ἐσυνεθίζε νὰ βλέπῃ ἐν οἴκῳ ἡ-
ποτε ἐκ τῶν δωματίων τῆς Αὐλῆς τοῦ Ρόαν. Ὑπῆρ-
χε μικρὰ στρογγύλη τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωμα-
τίου, καὶ ἑτέρα εἰς τὰ πλάγια μὲ δύο ἢ τρία μεγάλα
βιβλία ἐπ' αὐτῆς. Ἦτο δὲ καὶ ἐρμάριον ἐν μιᾷ τῶν
γωνιῶν καὶ στενὴ κλίνη εἰς τὴν ἑτέραν, ἐπὶ δὲ τῆς
κλίνης ἦτο μέγα δέρμα τίγρεως τὸ ὁποῖον ὁ κύριος
τοῦ Βάλτερς τῷ εἶχε δώσει πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ τὸ
ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς κόσμημα τὴν ἡμέραν καὶ ὡς
θερμὸν σκέπασμα διὰ τὰς ψυχρὰς νύκτας. Ἐπίσης
ἦτο καὶ μικρὰ θήκη ἐπὶ τῆς πλαγίας τραπέζης μὲ
ὀλίγα ἐπ' αὐτῆς βιβλία. Ὁ Βάλτερς ἦτο φιλομαθὴς
καὶ πάντοτε ἠγάπα τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ τελευταῖον
περὶ ὀλίγων βιβλίων ἐφρόντιζε πλὴν τῆς Ἰερᾶς Γρα-
φῆς καὶ τοῦ προσευχηταρίου, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν ἀ-
πόδειξιν πολλῆς χρήσεως.

Ὁ Βάλτερς εἶπεν εἰς τὸν Δικ νὰ καθῆσθαι, καὶ τῷ
ἔδωκε βιβλίον περιέχον εἰκόνας τινος ζῶον ἵνα θεω-
ρήσῃ ἐνῷ ἐτοιμάζετο τὸ τσάϊ· ἀλλὰ τὸ παιδίον δὲν
ἠδύνατο ἢ νὰ προσέξῃ εἰς τὸν Βάλτερς καὶ τὰς ἐνερ-
γείας του, αἵτινες εἶχον περισσότερον γόητρον τοῦ βι-
βλίου του. Πρῶτον ἔθεσε πυρίον εἰς τὴν πυρὰν, ἧτις
ἦτον ἔτοιμος ν' ἀνάψῃ. Εἶτα ἐξῆλθε νὰ φέρῃ νερὸν
διὰ νὰ παρασκευάσῃ τὸ τσάϊ. Ἀκολούθως ἠνέψε τὸ
ἐρμάριον, καὶ ἐξέβαλεν ἐν δοχείῳ διὰ τσάϊ καὶ δύο
κυανολεύκους κυάθους καὶ πινακίδια, καὶ ἡμισυ ἄρτον
καὶ ὀλίγον βούτυρον. Τὰ ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης
λίαν κοσμίως, καὶ εἶτα ἐξεβλήν πάλιν, ἐπορεύθη εἰς
τὸ μικρὸν παντοπωλεῖον καὶ ἔφερε δύο ἢ τρία τεμά-
χια λάρδου, ἀγοράσας αὐτὰ ἐκ τῆς οἰκοδοσοῖνης αὐ-
τοῦ ἧτις ἐπώλει τρόφιμα. Ταῦτα ἐτηγάνισεν ἐντὸς
μικροῦ δοχείου τὸ ὁποῖον ἐκρέματο παρὰ τὴν ἐστίαν,
καὶ ὅταν τὸ ὑδῶρ ἐχύθη ἐντὸς τοῦ ἀγγείου, καὶ ἡ
θελκτικὴ ὁσμή τοῦ λάρδου ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πυρᾶς καὶ
ἐτέθη ἐντὸς τριβλίου ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ στόμα τοῦ
Δικ ὑγράνθη τοσοῦτον ὥστε μόλις ἠδυνήθη νὰ περιμεί-
νῃ νὰ τῷ εἶπῃ νὰ ἀρχίσῃ νὰ φάγῃ. «Ἐλα Δικ ἐδῶ»,
εἶπεν ὁ Βάλτερς, καὶ ὁ Δικ δὲν ἐχρειάσθη δευτέραν
πρόσκλησιν. Ἐσυρε τὴν ἑδραν του ἐν ἀκαρεὶ παρὰ τὴν
τράπεζαν, καὶ καθῆσας, ἦτον ἔτοιμος εἰς ἐνέργειαν.
Ἄλλ' ὁ γηραιὸς Βάλτερς εἶχε τι νὰ εἶπῃ πρὶν ἢ ἀρ-
χίσῃ. Εἶπεν εἰς τὸν Δικ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τὴν
προσευχὴν, καὶ τὸν εἶπε νὰ σταθῇ ὄρθιος, τὸ ὁποῖον
καὶ ἐπραξε καὶ ἐθεώρει μετ' ἐκπλήξεως τὸν γέροντα
ἐκβαλόντα τὸν μικρὸν αὐτοῦ μέλανα πῖλον ἐκ τῆς κε-
φαλῆς, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας, ἐζήτησε παρὰ τοῦ
Θεοῦ νὰ εὐλογῆσῃ τὴν τροφὴν τὴν ὁποίαν ἡ ἀγαθό-
της Αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ὁ παῖς δὲν εἶδε ποτὲ τοῦ-
το πρότερον γινόμενον καὶ ἠπόρει· ἀλλ' εὐθὺς ἐλησμό-
νησε τὰ πάντα ἐν τῇ ἠδονῇ τῆς ἰκανοποιήσεως τῆς
πείνης αὐτοῦ μετὰ τοῦ λάρδου καὶ τοῦ ἄρτου, ἐξ οὗ
ὁ Βάλτερς τῷ ἔκοψε μέγα τεμάχιον. Ὁ ἀγαθὸς τὴν
καρδίαν γέροντος ἔφαγεν ὀλίγιστον ἀλλ' νύχαιστησε

βλέπων τοῦ Δικ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἴσως ἐπεθύμη-
σε νὰ μὴ εἶχε τόσον δυσάρεστον πρᾶγμα ὅσον νὰ εἶπῃ
εἰς τὸν νεαρὸν αὐτοῦ ξένον ὅτι τὸν εἶδε κλέπτοντα.

Ὅταν τὸ τσάϊ ἐτελείωσε, ὁ μεθοδικὸς γέροντες ἔ-
πλυσε τὰς κυάθους καὶ τὰ πινακία καὶ ἔθηκε τὰ πάν-
τα ἐντὸς τοῦ ἐρμαρίου. Εἶτα δὲ εἶπεν :

«Τώρα, Δικ, ἔχω κάτι νὰ σοῦ εἶπω — κάτι τὸ
ὁποῖον δὲν ἐπιθυμοῦμαι οὐδὲ κατὰ τὸ ἡμισυ ἢ ὅσον ἐπι-
θυμοῦμαι τὸν λάρδον. Ἐχεις μῆλα τινα εἰς τὰ θυλάκιά
σου τὰ ὁποῖα ἐκλεψες ἀπὸ τὴν γυναῖκα ὅταν αὕτη τὰ
ἐσκόρπισε καὶ ἐκύλισαν ὑπὸ τὰς καλάθους. Δικ, εἶναι
πολὺ λυπηρὸν νὰ ἦναι τις κλέπτης, καὶ ὁμῶς εἶσαι!»

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δυστυχοῦς Δικ ἐμεγαλύνθησαν
καὶ αἱ παρειαὶ του ἔγειναν ἐρυθραί. Ἐγίνωσκε πολὺ
καλὰ ὅτι ὅταν οἱ κλέπται συλλαμβάνονται ἡ τύχη
των εἶναι νὰ φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν. Ἦρχισε νὰ
ὑποπτέῃ ὅτι ἐπιάσθη, καὶ ὅτι ὁ Βάλτερς ἦτο ἀστυ-
νομικὸς κλητὴρ μετεμφισμένος, καὶ ὁμῶς τῷ ἐφεί-
νετο παράδοξον, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρηθῇ, ὅτι θὰ
ἤρχιζε νὰ τῷ δίδῃ τόσον πολὺ τσάϊ. Δὲν ἔλαβε και-
ρὸν νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν διότι ὁ Βάλτερς ἐπερίμε-
νεν ἀπάντησιν· ἡ μόνη βοήθεια τὴν ὁποίαν εἶχε ἦτο
νὰ προσπαθῆσθαι νὰ βοηθήσῃ ἑαυτὸν λέγων ψεῦδος,
καὶ ἐπομένως εἶπεν ὅτι ὁ γυνὴ τὰ ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

«Ὅχι, Δικ, δὲν εἶναι ἀληθές· αὕτη σοὶ ἔδωκε μό-
νον ἐν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔφαγες».

Ἐτι μᾶλλον φοβηθεὶς ἰδὼν πόσον ἀκριβῶς ὁ Βάλ-
τερς ἐγίνωσκε τὴν τελευταίαν πρᾶξιν, ὁ Δικ ἤρχισε
νὰ κλαίῃ καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ. Ὁ
ἀγαθὸς τὴν καρδίαν γέροντος ἔσυρε τὸν παιῖδα παρ' ἐαυ-
τῷ, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὸν τιμωρήσῃ
ἢ νὰ εἶπῃ εἰς τινα περὶ τῆς κλοπῆς του· καὶ ὅταν τὰ
δάκρυά του ὀλοσχερῶς ἐξηράνθησαν, εἶπεν :

«Ἄλλ' ὑπάρχει τις ὅστις τὸ γνωρίζων, παιδίον μου,
καὶ ὅστις θέλει μίαν ἡμέραν σὲ τιμωρήσει διότι κλέ-
πτεις καὶ λέγεις ψεῦδη ἐὰν ἐξακολουθήσῃς τοιαύτην πο-
ρείαν, καὶ ἐὰν δὲν λυπηθῇς διὰ τοῦτο καὶ δι' ἄλλα ἀ-
τοπήματα τὰ ὁποῖα ἐπραξες» [Ἐπεται συνέχεια]

ΚΛΕΙΕ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ. Ἐπεικῆς εἰς πλεῖστα πράγ-
ματα, μετὰ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ ὁ Σβήφτ, ἦτο ἄγαν
ἀπαιτητικὸς εἰς ἕτερα. Ἐξ ὅλων τῶν πρὸς τοὺς ὑπρέ-
τας αὐτοῦ διαταγῶν, ἀπῆνται αὐστηρὰν ὑπακοὴν εἰς
τὴν ἐξῆς. «Πάντοτε ἔλεγε κλείε τὴν θύραν ὁσάκις ἡ
εἰσέρχουσαι, ἢ ἐξέρχουσαι τοῦ δωματίου μου». Ἡμέραν
τινὰ μίαν τῶν ὑπηρετριῶν αὐτοῦ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ
μεταβῇ εἰς τὴν δέκα μίλια ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου
κομώπολιν, ἐνθα διέμενε ἡ οἰκογένεια αὐτῆς ὅπως πα-
ραστῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ὁ Σβήφτ
οὐχὶ μόνον συνήνεσεν ἀλλὰ καὶ ἐδάνεισε εἰς αὐτὴν ἕνα
τῶν καλλιτέρων αὐτοῦ ἵππων, διέταξε δὲ καὶ τὸν ἰ-
διαίτερον αὐτοῦ θαλαμηπόλον νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Ἀ-
τυχῶς τὸ πτωχὸν κοράσιον ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς χα-
ρᾶς του, ἐλησμώνησε νὰ κλείσῃ τὴν θύραν ὅτε ἐξῆλθε
τοῦ δωματίου. Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μετὰ τὴν ἀνα-

χώρησιν αὐτοῦ ἀνακύψας ὁ Σβήφτ ἐκ τῶν βιβλίων καὶ παρατηρήσας τὴν ἀμέλειαν τῆς ὑπηρετρίας, διέταξεν ἀμέσως τὸν ὑπηρετὴν του, νὰ προφθάσῃ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν προσκαλέσῃ ἀμέσως νὰ ἐπανεέλθῃ. Ἡ πτωχὴ νεάνις ὑπήκουσε καὶ προσελθοῦσα ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτῆς τὸν ἠρώτησε εἰς τί εἶχε πταίση καὶ τί ἐπεθύμει ὁ κύριός της; Μόνον κλείσει τὴν θύραν ἀπεκρίθη ὁ Σβήφτ, καὶ ἀκολούθως ἐξακολούθει τὸ ταξιδίδιον σου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὸ ἔτος 1877, ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν, σύνολος ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνῆλθεν εἰς 944,500, ὁ δὲ τῶν θανάτων εἰς 801,900. Αἱ γεννήσεις ὄθεν ὑπερτεροῦσι τῶν θανάτων κατὰ 142,600. Ἐν ἔτει 1876 ἡ ὑπερτέρισις ἦν κατὰ 132,600 ὥστε ὑπάρχει μεγάλη βελτίωσις κατὰ τὸ 1877. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 1875 ἡ αὔξησις ἦν μόνον 105,900 ἡ διαφορά φαίνεται συστηματικῶς βαίνουσα ἐπὶ τὰ κρείττω. Οἱ γάμοι ὅμως ἠλαττώθησαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔτη, σταθερῶς δὲ οὕτω γίνεται ἀπὸ τοῦ 1872, ὅτε ἠριθμοῦντο εἰς 352,700. Τὸ 1876 βαθμηδὸν ἠλαττώθησαν εἰς 291,900 καὶ τὸ 1877 εἰς 279,000. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἰς μείζονα ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι εἰς ἰσχυρὸς λόγος παραγωγῶν τὴν τάσιν ταύτην. Ἡ βιομηχανικὴ στενοχωρία καὶ ἡ φυλοζήρη συνετέλεσάν πως καὶ αὐταί.

* * Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 10,586,894 λίρας στερλ. Οἱ ἐν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως ἀσχολούμενοι ἀνέρχονται εἰς 30,887 ἄνδρας.

* * Ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἀνέρχεται εἰς 600,000 φρ. κατ' ἔτος, πρὸς τούτοις ἔχει 60,000 φρ. δι' ἐξοδα τραπέζης καὶ 120,000 δι' ἐξοδα γραφείου.

* * Εἰ καὶ, χάριν ἀπογραφικῆς ἀκριβείας, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ εἰσαγωγή ἐν Ἑλλάδι τῆς κλωστικῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος δύνανται ν' ἀναχθῇ μέχρι τοῦ ἔτους 1846, ὅτε ἐσυστήθη ἐν Πάτραις τὸ πρῶτον κλωστήριον, ἀλλ' ἡ ἐγκατάστασις αὐτῆς ἔσχε κυρίως ἀφορμὴν τῆς ἐπέκτασιν παρ' ἡμῖν τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος ἣν, ἐπροκάλεσεν ἡ ἐν Εὐρώπῃ μεγάλη ζήτησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσα κρίσις (1861—1867) εἰς τὰ τοῦ βάμβακος κλωστικὰ καὶ ὑφαντικὰ ἐργοστάσια καὶ ἰδίως εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ, κρίσις ἣτις ἦτο ἀμεσον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐμφυλίου πολέμου ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ οὐ μόνον ἐντελῶς σχεδὸν διεκόπη ἡ καλλιέργεια τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς μεσημβριναῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐν ταῖς ἀποθῆκαις αὐτῶν ὑπάρχοντος.

* * Ἐκκοκιστικὰ καταστήματα τοῦ βάμβακος ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι 12, ἐξ ὧν 9 ὑδροκίνητα ἐν Λεβαδείᾳ συγκεντροῦντα δυνάμιν ἵππων 102 καὶ ὑπηρετούμενα ὑπὸ 16 ἐργατῶν.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἐκκοκιστήριον εἶναι τὸ ἐν Πειραιεὶ συστήθην τὸ 1862, ἀτμοκίνητον δυνάμεως ἵππων 15, μετ' αὐτὸ εἶναι τὸ ἐν Στυλίδι τὸ ἔτος 1869 συστήθην δυνάμεως ἵππων 30 καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ κατόπιν προστετέθησαν, τμημα κλωστήριον, ἀλευρομύλου, ἀρτοποιείου καὶ μηχανουργείου, κινούμενα ἅπαντα διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς. Ἐπίσης ὑπάρχει καὶ ἐν Λαμῖᾳ ἀτμοκίνητον ἐκκοκιστήριον δυνάμεως ἵππων 12, συστήθην τὸ 1874. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ τρία ἀτμοκίνητα ἐκκοκιστήρια ἀσχολουμένων ἐργατῶν ἀνέρχεται εἰς 67.

* * Οἱ ἐν ταῖς μεσημβριναῖς Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς ἀποθανόντες ἐκ τοῦ κηρίνου πυρετοῦ τοῦ πρὸ ἑξ μηνῶν ἐπισκήψαντος ἀνέρχεται εἰς 15,000. Ἡ δὲ ἐκ τοῦ ἐμπορίου ζῆμια εἰς 175—200,000,000 δολάρια.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Ὅνομα καὶ πρᾶγμα.
Εἶμαι τι γλυκὺ
Ὅπως εἰς τὴν γῆσιν,
Κ' εἰς τὴν ἀκοή. . .
Δύω μέλη ἔχω,
Εἶναι δὲ γλυκεῖς,
Καὶ τὰ δύο ἐπίσης,
Τόνοι μουσικῆς.
Ἐν δὲ τῶν εἶμαι
κάλιστον ποτόν,
Θρεπτικῆς οὐσίας,
Πάντοτε μεστόν.

Δ. Ρ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναϊδος προσφέρει ΔΩΡΕΑΝ

Α'. ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΝ «Χάου» μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν παραρτημάτων καινουργῆ, ἐκ τοῦ Καταστήματος Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σας δι' 100 νέους συνδρομητάς.

Β'. ΕΤΕΡΑΝ ΜΗΧΑΝΗΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ «Express» διὰ 70 νέους συνδρομητάς, ἐπίσης καινουργῆ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Καταστήματος.

Γ'. ΩΡΑΙΑΝ κεχρωματισμένην μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα ἔχουσαν κεχρυσωμένην καὶ πολυτελῆ κορωνίδα ἀξίας δρ. 80, διὰ 50 νέους συνδρομητάς.

Δ'. Τὰς «Φιλοσοφικὰς Μελέτας περὶ Χριστιανισμοῦ» (Βράβια) εἰς 3 τόμους, διὰ 30 συνδρομητάς.

Ε'. Τὰ «Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον «Ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων», διὰ 10 νέους συνδρομητάς.

 Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον **ΑΝΕΥ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΗΣ** τῆς συνδρομῆς.

Τὰ ΔΩΡΑ δίδονται ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν συνδρομῶν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναϊδος ἀριθ. 261 ὁδὸς Ἐρμοῦ.

Διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας μαθητῆς τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ Διδασκαλείου ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις ἢ καὶ θέσιν οἰκαδιδασκάλου. Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.